

medens der i Øvrigt findes de nøiagtigste Bestemmelser om, hvad der skal være bindende for Theaterbestyrelsen dels i Finantsloven og dels i Loven af 18de Juni 1870, findes der aldeles ingen Bestemmelser, som skulde indeholde den Forpligtelse for Bestyrelsen, at skulle søge en Bevilling fra Rigsdagen for at benytte sit Overskud, selv om dette foreløbig er gaaet over til at blive en Kapitalformue. Dette er aldeles uimodsigeligt. Men jeg tror ogsaa, at det maa være uimodsigeligt, at den Omstændighed, at der ikke findes nogen saadan Bestemmelse, i høi Grad vinder i Styrke derved, at en saadan fandtes i den Theaterlov, som kun sættes tilside, fordi man i Forbindelse dermed vilde ad anden Vej bringe de Bestemmelser frem, som skulde være gjældende. Det er Tanken i mit Raisonnement, og jeg tror, at den er fuldstændig klar og forstaaelig. Hvad angaar Forholdet mellem den ærede Ordfører og den ærede Rigsdagsmand for Kræstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), da vil denne selv bedst kunne sige, om han samstemmer med de Udtalelser, der ere komne fra den ærede Ordførers Side. Mig forekom det, at dette ikke var Tilfældet. Jeg udtalte ikke nogen særdeles Glæde over det nævnte ærede Medlems Foredrag, i det Mindste var det ikke min Mening at ville gjøre det; men jeg sagde, at det havde interesseret mig at høre det, fordi jeg havde været noget i Tvivl om, hvorledes Opfattelsen havde været; men efter Fremstillingen fra hans Side maa jeg endnu være af den Formening, at hans Opfattelse var meget forskellig fra Ordførers med Hensyn til Anvendelsen af Theatrets Beholdning til Fordel for Theatrets Drift, hvilket Spørgsmaal slet ikke har været for ved Theaterloven. Det hjælper ikke, at den ærede Ordfører taler om, at det Punkt tænkte man ikke paa, og at der ikke staar et Ord derom. Nei, ganske rigtig! Der stod ikke Noget om, hvad der skulde anvendes paa Malersager, Theaterdragter og saadanne Ting, som vare nødvendige, fordi det ikke hørte ind derunder. Disse Sager koste meget betydeligt, og Udgifterne dertil maa naturligvis afholdes af Theatret, og det er netop Opgaven for Theatret at afholde dem af den løbende Indtægt, naar det kan, eller af Indtægter, som ere opsparede. Dette maa jeg fremdeles anse for fuldkommen berettiget og i enhver Henseende bespøjet. Det er ganske i sin Orden, og dette Spørgsmaal har ligget udenfor Rækkevidden i selve Bygningsloven; thi det var jo henlagt til Bestemmelserne om Theatrets Drift, saaledes som de vare optagne i Finantsloven. Med Hensyn til dette fastholder jeg altsaa, hvad jeg har sagt, og deri tror jeg at have det ærede Medlem for Kræstø Amts 1ste Valgkreds fuldkommen med mig, og at han var i Modsetning til den ærede Ordfører. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Maskineriet har jeg udtalt, at uagtet der ikke udtrykkelig er sagt Noget i Bygningsloven om Maskineriet, har jeg dog

kunnet anse det for tvivlsomt, om det kunde henføres derunder eller ikke, men at i alt Fald det, som der her var Spørgsmaal om, ikke var Opgavens af Maskineriet i det Hele, hvortil man netop har benyttet en dertil henlagt Sum af det, som var beregnet til Theaterbygningen, men hvad der her skete, var foranlediget ved senere indtrædende Omstændigheder, som viste, at det i højeste Maade vilde være af Interesse for Theatrets Drift, at Maskineriet blev indrettet paa den Maade, som de, der havde havt dette Spørgsmaal under Behandling, vare komne til at anse for den eneste rimelige og for Theatret i Længden billigste Maade. Det var et Hensyn, som kom frem for Theatrets fremtidige Drifts Skyld, og hvorom jeg derfor maatte antage, at det ikke laa ind under selve Bygningen, og da Afgjørelsen maatte finde Sted af de Grunde, jeg har nævnt, ansaa jeg mig for berettiget til at træffe den.

Zable: Jeg har meget nødig villet tage Ordet under denne Forhandling, men jeg skal dog ikke undlade, inden Forhandlingen slutter, at udtale, at det ikke er paa dette Punkt alene, men paa flere andre Punkter, at jeg er overbevist om, at den nuværende Kirke- og Undervisningsminister ikke har været nogen heldig Fortolker af den Lov, som han ikke har havt et eneste Bogstavs Indsigt i. Jeg har beklaget mig over den Maade, hvorpaa han har udført Loven, og det vil senere vise sig, at der er andre Punkter end den, der her ere komne frem, hvor man har Grund til at beklage sig, over den nuværende Kirke- og Undervisningsminister.

Ordføreren: Jeg skal tage en Forvaring imod de Udtalelser, som fremkom fra den ærede Minister, for saa vidt som de gik ud paa, at han fremdeles mente at have Beretigelse til at foretage ekstraordinære Anstaltelser i Anledning af Udbyrskelsen af Theatret og Anstaltelser af forskellige Ting til det nye Theater ud af Kassebeholdningen eller Kapitalkontoen eller Kapitalformuen, hvad den kaldes, uden særlig Bevilling.

Scavenius: Jeg vil blot udtale ganske kort, at jeg, hvad det Spørgsmaal angaar, der ligger for for Diebliffet, nemlig at afgjøre, om den høitæredede Minister har været berettiget og er berettiget til at bruge af Theatrets Overskud til at supplere den ved Loven om Theatrets Bygning bevilgede Sum til Theatrets Bygning og dens Udstyr, er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at den høitæredede Minister ikke er berettiget til at bruge Theatrets Overskud hertil. Derimod ligger der saavel i, hvad jeg udtalte før, som i, hvad den ærede Ordfører udtalte, at jeg, naar der er Tale om Brugen af dette Overskud til Theatrets aarlige Drift, ikke kan gaa saa vidt i min Anskuelse af Regjeringens Forpligtelse til